

24 Απριλίου 2020

Όσιος Ιουστίνος Πόποβιτς: Το Θείον φως και η αγιότηης ανοίγουν τους οφθαλμούς της ψυχής!

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Απαύγασμα πατερικής Σοφίας](#)

Οι θεοφόροι άγιοι είναι το φως του κόσμου, οι φωστήρες του κόσμου (Ματθ. 5, 14. Ιωάν. 8,12. Φιλ. 2, 15), διά τούτο το σκότος της αμαρτίας δεν δύναται να τους καταλάβη· δεν είναι όμως φως αυτοί καθ' εαυτούς, αλλ' ένεκα του Χριστού του εν αυτοίς· αυτοί είναι μόνον οι πιστοί κάτοχοι και φορείς του φωτός του Χριστού.

Και μετά τον θάνατον των οι άγιοι εξακολουθούν να φωτίζουν, διότι αυτοί ακτινοβολούν όχι μόνον διά των αγίων λόγων, αλλά και διά των ιερών λειψάνων των.

Και το πιο εμφανέστερον παράδειγμα είναι τα άγια λείψανα του αγίου Σάββα. Διά τούτο και έκαψαν αυτά οι Τούρκοι*. Αλλ' είναι άραγε δυνατόν να κάψη κανείς το φως με την φωτιά;

Διότι τότε το φως γίνεται ακόμα μεγαλύτερον...

«Κύριος φωτισμός μου και Σωτήρ μου· τίνα φοβηθήσασμαι;»

Ο Θεός είναι η τελεία αγιότης και το απόλυτον φως, διά τούτο «σκοτία εν αυτώ ουκ έστιν ουδεμία» (1 Ιωάν. 1, 5). Ημείς είμεθα με Αυτόν «εάν εν τω φωτί περιπατώμεν ως αυτός εστί εν τω φωτί» (1 Ιωάν. 1, 7). Η κοινωνία μετ' αυτού είναι κοινωνία μετά του φωτός, διότι η αγιότης τρέφεται με το φως.

Αυτό είναι νόμος της ευαγγελικής εν Χριστώ ζωής.

Το Θείον φως και η αγιότης ανοίγουν τους οφθαλμούς της ψυχής μας προς τας αιωνίας πραγματικότητας και αυτού και του άλλου κόσμου, ενώ το σκότος της αμαρτίας τυφλώνει και δεν βλέπομεν τίποτε το θείον και τίποτε το αιώνιον, ούτε εις τον κόσμον τούτον ούτε πέραν αυτού (πρβλ. Ιωάνν. 2, 10. Εφ. 1, 18).

Η αγιότης είναι η εν χάριτι άσκησις, διά τούτο και η παιδεία είναι τοιαύτη άσκησις. Ο άνθρωπος αποκτά, και τας δύο αν ασκή τας ευαγγελικής αρετάς. Διότι ο Κύριος της αληθείας μας λέγει: «Ει ουν υμείς, υπάρχοντες πονηροί, οίδατε δόματα αγαθά διδόναι τοις τέκνοις υμών, πόσω μάλλον ο Πατήρ ο εξ ουρανού δώσει Πνεύμα Αγαθόν τοις αιτούσιν αυτόν;» (Λουκ. 11, 13).

Και πράγματι έδιδεν εις τόσους και τόσους αγίους πνευματοφόρους, και πάντοτε δίδει και θα δίδη. Αλλ' υπό ένα όρον τον οποίον διατυπώνει ως εξής ο άγ. Χρυσόστομος: «Υπάκουσον του Θεού εν ταις εντολαίς αυτού, ίνα εισακούση σου εν ταις ευχαίς»**.

Η παιδεία είναι προβολή της αγιότητος. Μόνον ο αγιασθείς άνθρωπος δύναται να αγιάζη και άλλους· μόνον γενόμενος αυτός φως δύναται να φωτίζη τους άλλους.

Το Ευαγγέλιον του Θεανθρώπου συγκεντρώνει τα πάντα εις τον προσωπικόν

αγώνα και την άσκησιν τα πάντα αρχίζουν από το ίδιο το πρόσωπον του ανθρώπου: σωζόμενος ο άνθρωπος σώζει απαραιτήτως και τους άλλους γύρω του· φωτιζόμενος φωτίζει και τους άλλους.

Αυτή είναι η ευαγγελική οδός, η εφαρμοζομένη πιστώς εις την Ορθοδοξίαν, φυλασσομένη και διαφυλαχθείσα εις αυτήν. Ιδού πώς την χαράσει, ως άλλος υιός της βροντής, ο μέγας άγιος και διδάσκαλος της Εκκλησίας, ο φωστήρ της οικουμένης, ο άγ. Γρηγόριος ο Θεολόγος:

«Καθαρθήναι δει πρώτον, είτα καθάραι·
σοφισθήναι, και είτα σοφίσαι·
γενέσθαι φως, και φωτίσαι·
έγγισαι Θεώ, και προσαγαγείν άλλους·
αγιασθήναι, και αγιάσαι***.

* Τα λείψανα του αγίου Σάββα, πρώτου Αρχιεπισκόπου των Σέρβων (1169-1235), εκάησαν υπό των Τούρκων 360 έτη μετά τον θάνατον του (10 Μαΐου 1594 εις την πλατείαν Vracar εν Βελιγραδίω. (Σημείωση μεταφραστή)

** Ομιλία 16 ες τους Ανδριάντας.

*** Λόγος 2. 71. ΡΓ 35, 480 Β.

Απόσπασμα από το άρθρο του οσίου Ιουστίνου Πόποβιτς, "Πένθος διά τον Χριστόν" το οποίο περιλαμβάνεται στα βιβλία "Άνθρωπος και Θεάνθρωπος" των εκδόσεων Αστήρ και "Φιλοσοφικοί κρημνοί" της Ιεράς Μονής Χιλανδαρίου. Μετάφραση επίσκοπος Αθανάσιος Γιέβτιτς.